

5. Про добровільне об'єднання територіальних громад: Закон України від 05.02.2015 р. № 157-VIII // Офіційний вісник України. – № 18. – Стор. 21. – Ст. 471.

6. Борденюк В. І. Місцеве самоврядування та державне управління: конституційно-правові основи співвідношення та взаємодії: [монографія] / В. І. Борденюк. – К. : Парлам вид-во, 2007. – 576 с.

7. Неліна Н. В. Місцеве самоврядування як сфера реалізації конституційної правосуб'єктності українського народу /

8. Н. В. Неліна // Науково-теоретичний часопис / Київський ун-т права НАН України. – 2013. – № 1. – С. 104-107

Пелипань Тетяна

студент

Хомич Вікторія

к.філол.н., доцент

ВП НУБІП України «Ніжинський агротехнічний інститут»

м. Ніжин

ДОТРИМУВАННЯ ОБЛІКОВЦЕМ ЕТИЧНИХ НОРМ У ДІЛОВОМУ СПІЛКУВАННІ

Сучасність ставить перед обліковцем вимоги: суспільна довіра; толерантність; вічливість та багато інших якостей у професійній діяльності. Тож дотримування головним бухгалтером норм професійної етики є необхідністю.

Зростання значення дотримання етичних норм в процесі здійснення професійної діяльності забезпечує широке використання терміну “професійна етика бухгалтера” в практиці бухгалтерського обліку. Проте проблемі визначення сутності даного поняття та основних складових приділено недостатньо уваги, у результаті чого виникають дискусії в науковій і практичній сфері стосовно визначення місця й ролі морально-етичних критеріїв у професійному обліковому середовищі.

Питанням ролі та значення етики бухгалтерів у діловому спілкуванні, необхідності її дотримання присвячені праці таких авторів, Т.К. Чмут, Климова К.Я, Л.В. Нападовська[6], Кравець Л.В., Н.М. Цветкова[9], Селігей П.О. та ін.

Ділове спілкування визначається як спілкування, метою якого є організація оптимізація виробничої, наукової, комерційної чи іншої діяльності, де на першому місці стоять інтереси справи, а не конкретних співрозмовників. Ділове спілкування визначено специфічною формою контактів і взаємодії людей, які представляють не лише самих себе, а й свої організації. Це перш за все обмін інформацією, пропозицією, вимогами, поглядами, мотивацією з метою розв'язання конкретних проблем як всередині організації, так і за її межами, а також укладення контрактів, договорів, угод чи встановлення інших відносин між підприємствами, фірмами, організаціями[1].

Фахівці визначають особливості ділового спілкування:

- наявність певного офіційного статусу об'єктів;
- спрямованість на встановлення взаємовигідних контактів та підтримку зв'язків між представниками взаємозацікавлених організацій;
- передбачуваність ділових контактів, які попередньо плануються, визначається їх мета, зміст і можливі наслідки;
- конструктивність характеру взаємовідносин, їх спрямування на розв'язання конкретних завдань;
- взаємоузгодженість рішень, домовленість та подальша організація взаємодії партнерів;
- значущість кожного партнера як особистості бентежить внутрішній світ;
- безпосередня діяльність, якою зайняті люди[2]

Також на думку В.І Хомич, ділове спілкування воно завжди має маркер ділових стосунків, де першочерговим є розв'язання тих чи інших питань.[10]

Завданням ділового спілкування є ефективна співпраця. Вона повинна базуватись на моральних цінностях, моральній культурі, на таких правилах і нормах поведінки, які сприяють розвитку ділових стосунків. Це зміцнення взаємодовіри, повага, постійне інформування партнера щодо своїх намірів і дій, запобігання шахрайству та невиконанню взятих зобов'язань[3].

Професійна етика в обліку – поняття багатогранне. Воно охоплює моральні основи професії, професійну підготовку й етичне виховання кадрів, міжнародних контактів, взаємозв'язків обліковців

із трудовими колективами, власниками й керівництвом підприємства, відносини з банками, фінансовими і податковими органами, аудиторськими й контрольними службами, розвиток демократизації обліку й облікову політику підприємства, стандартизацію й методичне забезпечення обліку, право на інформацію і виконання принципів комерційної таємниці[4].

Переконавання щодо ділового спілкування та поведінки мають описувати загальну систему та правила етики, яких повинні дотримуватися її працівники. Ці нормативи розробляються для покращення ділового спілкування на різних рівнях та в різних сферах діяльності організації. Мета їх створення встановлення нормальної моральної атмосфери та визначення етичних рекомендацій під час прийняття важливих рішень. Кожна організація (якщо вона дорожить своєю репутацією) буде прагнути до того, щоб запровадити у себе вищі стандарти етики ділового спілкування, що є важливим компонентом бізнесу[5].

У своїй професійній щоденній діяльності обліковець утверджує:

- обов'язковість до тримання слова, бо воно є цінне та надійне.
- чесність бухгалтер не бере участі у незаконних та аморальних справах та більш того вживає заходів, щоб не допускати їх;
- повагу до інтересів клієнтів обліковець цінує інтереси клієнтів як свої власні. Це - запорука успіху та добробуту всіх;
- надійність у збереженні таємниць – бухгалтер надійно зберігає конфіденційні відомості, довірені йому іншими особами та організаціями;
- коректність бухгалтер утримується від дій, що наносять шкоду будь-кому. Він визнає чесну конкуренцію як засіб боротьби за лідерство. Бухгалтер коректний у словах та діях;
- відповідальність бухгалтер несе відповідальність перед людиною, суспільством, природою. Він не керується особистими, груповими чи відомчими інтересами, якщо вони суперечать законам суспільства або загальнолюдським цінностям;
- гуманність бухгалтер підтримує традиції національного підприємництва, благодійність і милосердя. Він допомагає нужденному, використовуючи всі наявні законні можливості;
- бухгалтер дотримується принципів єдності, солідарності, взаємодопомоги, стверджує дух корпоративності та довіри у стосунках із колегами[6].

За різних видів ділового спілкування, зокрема укладення угод, етичними нормативами, звичайно, забороняються хабарі, злидництво, подарунки, шахрайство, порушення законів, незаконні виплати політичним організаціям та ін. Проте, на жаль, це зустрічається в діяльності деяких бухгалтерів.[7]

На Заході організації, зазвичай, доводять етичні нормативи до відома своїх працівників у вигляді друкованих матеріалів. Деякі фірми створюють робочі групи або постійні комітети з етики. Інші наймають спеціаліста з етики бізнесу, так званого адвоката з етики. Його роль зводиться до напрацювання етичних положень, зокрема і з етики ділового спілкування. [8]

Отже, етику ділового спілкування слід враховувати в різних її проявах: у стосунках між підприємцем і соціальним середовищем; між підприємствами (між партнерами); у середині одного підприємства (між керівниками та підлеглими, між людьми з однаковим статусом).

Тільки завдяки правильному спілкуванню можна досягти високих результатів як у бізнесі так і в кар'єрному зрості. Тож професійному бухгалтеру завжди слід дотримуватися всіх елементів етичних норм у діловому спілкуванні.

Список опрацьованих джерел

1. Чмут Т.К. Етика ділового спілкування: навч. посіб. / Т. К. Чмут, Г. Л. - 3-тє вид., стер., - К.: Вікар, - 2010. - С. 70
2. Малахів В.А. Етика курс лекцій: навч. посіб. / В.А. Малахів. - К. - 2010. - С. 48
3. Панько Т.І., Кочан І.М., Мацюк Г.П. Українське термінознавство: [підручник] / Т.І. Панько, І.М. Кочан, Г.П. Мацюк. - Львів: Світ, 1994. - 216 с.
4. Селігей П.О. Сучасне термінотворення: симптоми та синдроми / П.О. Селігей // Мовознавство. - 2007. - №3. - С. 48-61
5. Левченко О.П. Науковий стиль: культура мовлення: Навч. посібник / Уклад. О.П. Левченко. - К.: Аферта, 2012. - 204 с.
6. Хміль Ф.І. Ділове спілкування: навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. - К.: Академ-видав, 2004. - 280 с.
7. Мацько Л.І., Кравець Л.В. Культура української фахової мови: Навч. посіб. - К.: ВЦ Академія, 2007. - С. 5-24.
8. Михайлюк В.О. Українська мова професійного спрямування: Навчальний посібник. - К.: Каравела, 2016. - 352 с.

9.Климова К.Я Основи культури і техніки мовлення: Навч. посібник-2-евид. випр. і доп.- К.: Ліра-К, 2007.-240С.13

10.Хомич В.І Толочко С.В Професійна діяльність і українська мова. Навчальний посібник для студентів стаціонарної та заочної форми навчання/В.І Хомич, С.В Толочко.- Ніжин Меланік, 2017-278с.

Повисша Катерина
студентка

Хомич Вікторія
к.філол.н., доцент

ВП НУБіП України «Ніжинський агротехнічний інститут»
м. Ніжин

ВПЛИВ РЕЛІГІЇ НА РЕЗУЛЬТАТ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Релігія не містить готових правил економічних дій людини, вона лише наводить приклади економічної поведінки та пропонує створювати власну господарську діяльність.

В усі часи дослідження релігії відбувалося в межах філософського знання. Спроба пояснити походження та розвиток релігії як результат психологічної діяльності здійснена представниками еволюціоністської школи (Е. Тейлор та ін.) Детальний аналіз впливу релігії на формування економічних взаємовідносин під час появи капіталістичної системи господарства вперше висвітлено в дослідженні М. Вебера. Він визначав механізми впливу релігійних мотивацій особистості на її економічну поведінку. Православні основи ведення господарства представлені у творчій спадщині Василя Великого, Іоанна Златоуста, митрополита Володимира (Богоявленського), С. Булгакова та інших мислителів [7].

Мета цієї статті - виявлення сутності релігійної свідомості у зв'язку з економічною діяльністю.

Предметом дослідження є особливості релігії як морального чинника у сфері економіки.

Зв'язок релігії як суспільного явища за своєю суттю, з усіма сферами життя людської спільноти постає доволі проблемним і трактується неоднозначно, інколи піддаючись різкій критиці та сумнівам. Останнім часом традиційна релігійна філософія переживає певну кризу. Сформульовані понад тисячу років тому богословські